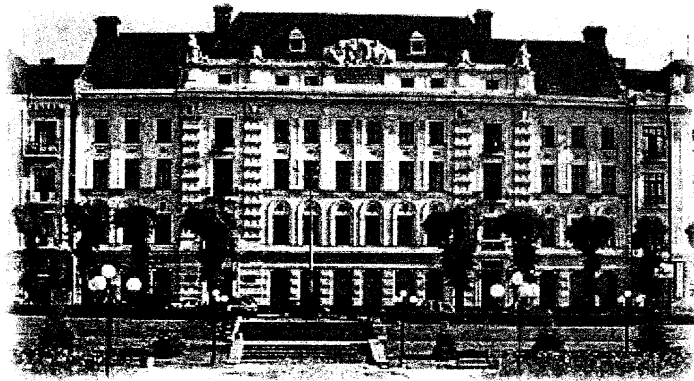

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ
ТА ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ОСВІТИ:
ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ, ІННОВАЦІЇ
ТА СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ**

**Матеріали навчально-методичної конференції
(15 квітня 2013 року)**

Чернівці, 2013

засвоєння фундаментальних знань) і діяльні (отримання практичних навичок – складання рецептів), курс предмету складається із трьох основних модулів. Модуль 1 – це входить лікарська рецептура, загальна фармакологія, засоби, що впливають на імунну систему. Модуль 2 – фармакологія засобів, що впливають на функцію органів та систем, вітамінні, гормональні лікарські засоби, протизапальні та протиалергійні лікарські засоби, та Модуль 3 – фармакологія протимікробних, протівірусних, протипаразитарних, антагоністичних лікарських засобів.

Навчальним елементам модулів відповідає певний рівень засвоєння понять. Перший рівень – пізнавальний, який характеризується формуванням у студента базових понять, знань про основні властивості, ознаки предмета, процеси, вміння виділяти його з ряду інших предметів, явищ. Цьому рівню засвоєння відповідають такі поняття як характеристики різних фармако-кінетичних та фармако-динамічних процесів, основних механізмів дії ліків, загальні закономірності взаємодії ліків в організмі та ін.

Другий рівень – розуміння, яке передбачає буквально і реконструктивне відтворення навчального матеріалу. При цьому студент не тільки відтворює навчальний матеріал, а й розуміє його сутність, може його пояснити, інтерпретувати, навести конкретні приклади. Цьому рівню засвоєння належать загальні уявлення про фармакологічні властивості різних груп препаратів, основну і побічну дію ліків.

Третій рівень – вміння застосувати теоретичні знання в практичних ситуаціях, який означає продуктивну діяльність. На цьому рівні студент не тільки показує розуміння механізмів дії лікарських засобів, а й розв'язує ситуаційні задачі, розкриваючи причинно-наслідкові зв'язки, виписує рецепти, пов'язує навчальний матеріал із практичною діяльністю. Для цього рівня на кафедрі створено цілу низку ситуаційних завдань із певною спрямованістю, широко застосовуються тестові завдання із бази даних спеціального іспиту «Крок-1», використання яких безперечно сприяє покращенню підготовки студентів до його складання та розвиває клінічне мислення.

Отже, інтеграційне викладання фармакології є невід'ємною ланкою формування кваліфікованого фахівця, що в повній мірі володіє базовими теоретичними знаннями, певним клінічним мисленням та високим рівнем практичних навичок. Таким чином, комплексне та систематизоване вивчення цієї дисципліни забезпечує професійну компетентність майбутніх лікарів.

НАЦІОНАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ – ОДИН ІЗ ЧИННИКІВ СТАНОВЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ ЛІКАРЯ

Н.Б. Кузняк, О.І. Годованець, О.С. Годованець, В.А. Гончаренко

Кафедра хірургічної та дитячої стоматології

Буковинський державний медичний університет м. Чернівці

Педагогічна наука розглядає національну компоненту змісту освіти як систему знань про рідну мову, історію свого народу, його традиції, звичаї, ідеали, автентичні джерела своєї культури, міжнародні стосунки країни, економічний стан, наукові досягнення, соціальні процеси тощо.

Нині вища освіта в Україні набуває нового функціонального спрямування й створюється на глобальний чинник розвитку суспільства. Адже про справжнього націоналіста можна говорити тоді, коли він має не лише блискучу професійну підготовку, а й високу духовно багатую, творчою особистістю. Найважливішою громадською рисою особистості є сформованість національної самосвідомості, почуття любові до рідної землі, вірності народу, готовності до праці в ім'я України.

Отже, одним із чинників становлення особистості лікаря - є національне виховання, виховання у душі національної свідомості й патріотизму. Головною метою національного виховання є передача молодому поколінню соціального досвіду, багатства духовної спадщини народу, його національної ментальності, своєрідності світогляду і на цій основі

формування особистісних рис громадянина України. Основними завданнями національного виховання є:

- виховання любові до своєї Вітчизни;
- формування загальнолюдських цінностей, моральної, художньо-естетичної, екологічної культури, почуття гордості та вячності до своєї держави, свого народу, історії;
- виховання високого ідеалу служіння народові, готовності до трудового та героїчного подвигу в ім'я процвітання Батьківщини;
- виховання моральної відповідальності за все, що робиться на рідній землі, непримиренність до негодників.
- глибоке розуміння професійного обов'язку, готовності в будь-який час прийти на допомогу хворому;
- пропаганда здорового способу життя для збереження генофонду нації.

Від викладача у великій мірі залежить правильний вибір орієнтирів національної духовності, моралі, віри, надії та любові майбутніх лікарів. Саме на цих засадах ми примножимо велич своєї держави.

УСНЕ ОПИТУВАННЯ ЯК ФОРМА КОНТРОЛЮ УСПІШНОСТІ СТУДЕНТІВ НА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТТЯХ З ДИСЦИПЛІНИ ХІРУРГІЧНА СТОМАТОЛОГІЯ

Н.Б. Кузник, Р.Р. Дмитренко, С.І. Трифаненко, С.Ю. Палис

Кафедра хірургічної та дитячої стоматології

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Для ефективної перевірки рівня засвоєння студентами знань, умінь та навичок з хірургічної стоматології на кафедрі використовують різні методи і форми контролю - метод усного (найефективніший на нашу думку), письмового контролю, самоконтролю, а також метод самооцінки студентам.

На практичних заняттях використання усного контролю рівня оволодіння студентами теоретичного матеріалу сприяє опануванню клінічним логічним мисленням, виробленню і розвитку навичок аргументувати, грамотно висловлювати свої думки, обстоювати власну думку.

Усне опитування відбувається у такій послідовності: формулювання запитань (завдань) з вивченого матеріалу і вимог програми; підготовка студентів до відповіді і викладу знань; коригування викладачем кафедри викладених у процесі відповіді знань; аналіз і оцінювання викладачем відповіді.

За рівнем пізнавальної активності запитання для перевірки можуть бути: репродуктивними (передбачають відтворення вивченого); реконструктивними (потребують застосування знань і умінь у дещо змінених умовах); творчими (застосування знань і умінь у значно змінених, нестандартних умовах, перенесення засвоєних принципів доведення (способів дій) на виконання складніших завдань).

Використання усного контролю сприяє тісному контакту між викладачем і студентом, дає змогу виявити обсяг і ґрунтовність знань, прогалини та неточності в знаннях студентів й одразу ж їх виправити.

Така перевірка дає змогу виявити, якою мірою студент усвідомив теоретичні основи практичної діяльності майбутнього лікаря-стоматолога.

ДОСВІД СПІВПРАЦІ ВИКЛАДАЧІВ БУКОВИНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ТА ЧЕРНІВЕЦЬКОГО МЕДИЧНОГО КОЛЕДЖУ

О.Ю. Кушнір, І.М. Яремій, О.О. Перепелення

Кафедра біоорганічної і біологічної хімії та клінічної біохімії

Буковинського державного медичного університету, м. Чернівці

У наш час до випускників середніх шкіл та навчальних закладів I-II р.а. ставляться вищі, ніж раніше вимоги щодо навчання у ВНЗ, оскільки абітурієнтам слід адаптуватися в

ШЛЯХИ ОПТИМІЗАЦІЇ ДОДИПЛОМНОЇ ПІДГОТОВКИ З ПЕДІАТРІЇ НА 5 КУРСІ МЕДИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ	<i>О.К.Колоскова, Л.О.Безруков, Т.М.Білоус</i>	30
НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ ФАРМАКОЛОГІЇ	<i>Т.Г.Копчук, С.П. Пасевич, Т.С. Щудрова</i>	30
НАЦІОНАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ – ОДИН ІЗ ЧИННИКІВ СТАНОВЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ ЛІКАРЯ	<i>Н.Б.Кузняк, О.І.Годованець, О.С.Годованець, В.А.Гончаренко</i>	31
УСНЕ ОПИТУВАННЯ ЯК ФОРМА КОНТРОЛЮ УСПІШНОСТІ СТУДЕНТІВ НА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТТЯХ З ДИСЦИПЛІНИ ХІРУРГІЧНА СТОМАТОЛОГІЯ	<i>Н.Б.Кузняк, Р.Р.Дмитренко, С.І.Трифаненко, С.Ю.Паліс</i>	32
ДОСВІД СПІВПРАЦІ ВИКЛАДАЧІВ БУКОВИНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ТА ЧЕРНІВЕЦЬКОГО МЕДИЧНОГО КОЛЕДЖУ	<i>О.Ю. Кушнір, І.М. Яремій, О.О. Перепеліця</i>	32
СУЧАСНЕ І МАЙБУТНЄ СЕМІОТИКИ ТА ДІАГНОСТИКИ	<i>П.М.Ляшук, Р.П.Ляшук, А.А.Ліонішина, Ю.Ф.Марчук</i>	33
МЕДИЧНІ ПОМИЛКИ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЛІКАРЯ	<i>П.М.Ляшук, Р.П.Ляшук, Я.В.Морознюк, Н.О.Абрамова</i>	35
МЕДИЦИНА І МИСТЕЦТВО	<i>П.М.Ляшук, Р.П.Ляшук, Я.В.Морознюк, Ю.Ф.Марчук</i>	36
ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ МЕДИКА ТРЕТЬОГО ТИСЯЧОЛІТТЯ	<i>П.М.Ляшук, Н.В.Пащковська, О.А.Оленович, Р.П.Ляшук</i>	37
ПРОБЛЕМА ПРОФЕСІЙНОЇ ТАЄМНИЦІ	<i>П.М.Ляшук, Н.І.Станкова, О.В.Грабовацький, Л.В.Гусак</i>	38
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРОФІСІЙНОЇ ОРІЄНТАЦІЇ ВИКЛАДАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У МЕДИЧНОМУ ВУЗІ	<i>Є.Г.Махрова, П.М.Григорішин, А.В.Клепиковський</i>	39
РОЛЬ МІЖПРЕДМЕТНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ ПРИ ВИВЧЕННІ МЕДИЧНОЇ І БІОЛОГІЧНОЇ ФІЗИКИ	<i>О.Ю.Микитюк, В.Ф.Босчко, О.І.Олар</i>	40
СУЧАСНІ ПОГЛЯДИ НА МЕТОДОЛОГІЮ ПРАКТИЧНОГО ЗАНЯТТЯ В МЕДИЧНИХ ВУЗАХ	<i>А.О.Міхєєв, Н.Д.Яковичук, Д.В.Ротар</i>	42
РОЛЬ ОЦІНЮВАЛЬНО-КОРИГУЮЧОЇ ФУНКЦІЇ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ (FORMATIVE EVALUATION) У СИСТЕМІ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ ГРАМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МОЛОДШИХ МЕДИЧНИХ СЕСТЕР	<i>Н.Г.Мотрюк, О.С.Дем'янчук</i>	43
СОЦІАЛЬНА Й НАЦІОНАЛЬНА ЗНАЧУЩІСТЬ ДІЯЛЬНОСТІ ВИКЛАДАЧА	<i>Г.В.Навчук, І.В.Навчук</i>	44